

آبخوان (لایه آبدار) :

عبارت است از: لایه یا لایه‌هایی از رسوبات با سنگهای نفوذپذیر اشباع آب در زیرزمین است که آب بتواند نسبتاً به آسانی از آن عبور کند.

بنابراین رسوبات آواری دانه‌ریز مثل: شیل، رس، سیلت، گلسنگ قادر به تشکیل آبخوان نیستند. اما سنگهای آذرین، دگرگونی و سنگهای آهکی که دارای منافذ انحلالی و یا شکستگی هستند قادر به تشکیل آبخوان هستند.

ماسه، شن‌ها نیز قادر به تشکیل آبخوان هستند.

آبخوان آزاد: سطح ایستایی سطح فوقانی منطقه‌ی اشباع است. تراز آب در این نوع آبخوان سطح ایستابی نام دارد.

آبخوان تحت فشار: لایه‌های نفوذ ناپذیر آبخوان بین لایه‌های نسبتاً نفوذ ناپذیر محصور شده است. تراز آب در چاه آبخوان تحت فشار، سطح پیزومتریک نام دارد.

● **تعریف منطقه‌ی تغذیه (آبگیری):** آب باران از جایی که لایه نفوذپذیر در سطح زمین بیرون زدگی دارد وارد آن می‌شود که به آن منطقه تغذیه (آبگیری) می‌گویند.

* **چاه آرتزین:** اگر سطح پیزومتريک بالاتر از سطح زمین قرار گیرد آب خود به

خود از دهانه چاه بیرون می‌ریزد. چنین چاهی را معمولاً آرتزین می‌گویند.

* **چشمه:** خروج آب به صورت جریان متمرکز را چشمه می‌گویند.